

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 7. april 2022 — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) mod LM (C-447/20) og BD, Autoridade Tributária e Aduaneira (C-448/20)
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)**

(Forenede sager C-447/20 og C-448/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 – den Europæiske Unions egne indtægter – beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser – retsforfølgning af uregelmæssigheder – artikel 4 – vedtagelse af administrative foranstaltninger – artikel 3, stk. 1 – forældelsesfrist for retsforfølgning – udløb – mulighed for påberåbelse heraf i forbindelse med en tvangsinddrivelsesprocedure – artikel 3, stk. 2 – frist for fuldbyrdelse – anvendelighed – begyndelsestidspunkt – afbrydelse og suspension – medlemsstaternes skønsmargen)

(2022/C 213/12)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Sagsøgte: LM (C-447/20), BD og Autoridade Tributária e Aduaneira (C-448/20)

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af [Den Europæiske Unions] finansielle interesser skal fortolkes således, at denne bestemmelse under forudsætning af, at ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet overholdes, ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter adressaten — med henblik på at anfægte en afgørelse om inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb, der er vedtaget efter udløbet af forældelsesfristen for retsforfølgning som omhandlet i denne bestemmelse — er forpligtet til inden for en bestemt frist for den kompetente forvaltningsdomstol at gøre gældende, at denne afgørelse er uregelmæssig, idet retten hertil ellers prækluderes, og ikke længere kan gøre indsigelse mod fuldbyrdelsen af den nævnte afgørelse ved at påberåbe sig denne uregelmæssighed inden for rammerne af den retslige procedure for tvangsinddrivelse, der er blevet indledt mod denne.
- 2) Artikel 3, stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 2988/95 skal fortolkes således, at denne bestemmelse har umiddelbar virkning i de nationale retsordener, uden at det er nødvendigt for de nationale myndigheder at træffe gennemførelsesforanstaltninger. Det følger heraf, at adressaten for en afgørelse om inddrivelse af uberettiget modtagne beløb under alle omstændigheder skal kunne gøre gældende, at fristen for fuldbyrdelse, der er fastsat i forordningens artikel 3, stk. 2, første afsnit, eller i givet fald en forlænget frist for fuldbyrdelse i henhold til den nævnte forordnings artikel 3, stk. 3, er udløbet, med henblik på at modsætte sig tvangsinddrivelse af disse beløb.
- 3) Artikel 3, stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 2988/95 skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, der fastsætter, at den frist for fuldbyrdelse, som den indfører, begynder at løbe fra vedtagelsen af en afgørelse, der pålægger tilbagebetaling af de uberettiget modtagne beløb, idet denne frist skal løbe fra den dag, hvorpå denne afgørelse bliver endelig, dvs. på dagen for udløbet af søgsmålsfristerne eller på dagen for udtømmingen af retsmidler.
- 4) Artikel 3, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 2988/95 skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter den i artikel 3, stk. 2, første afsnit, fastsatte frist afbrydes ved indledningen af tvangsinddrivelse af den gæld, der er genstand for en afgørelse om inddrivelse.

⁽¹⁾ EUT C 443 af 21.12.2020.